

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGMIS VAN PALMZONDAG

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
24 maart 2013, 10u15**

Lc. 19, 28-40

Jes. 50, 4-7

Fil. 2, 6-11

Lc. 22,14 – 23,56

Broeders en zusters,

We zijn deze viering begonnen met de evangelielezing van de intocht in Jeruzalem. Het is de ouverture van de Goede Week. Jezus is niet onverhoeds in een val gelokt. Hij is niet mislukt door een tragische samenloop van omstandigheden. Neen: bewust en vrij heeft Hij de laatste fase van zijn zending voorzien en is Hij haar tegemoet gestapt. Jezus weet wel degelijk wanneer en waarom Hij naar Jeruzalem wil. Met zijn laatste reis vat Hij zijn laatste opdracht aan. Hij weet dat het voor iedereen beslissende dagen en uren zullen worden. Niet dat Hij het scenario al in zijn hoofd heeft, maar Hij beseft dat het uur van de waarheid is aangebroken. Allen zullen in de komende dagen een beslissende keuze moeten maken. Allen zullen hun kaarten op tafel moeten leggen.

Zojuist hebben we het Passieverhaal gehoord. Niemand is in dat verhaal zomaar een toeschouwer of een onbeduidende figurant. De apostelen, Judas, Petrus, de bevelhebbers van de tempelwacht, de oudsten van het volk, de meisjes bij het vuur, de mannen die Jezus bewaken, de Schriftgeleerden, de hogepriester Kajafas, Romeinse landvoogd Pilatus, de Joodse koning Herodes, de volksmassa die moet kiezen tussen Jezus of Barabbas, Simon van Cyrene, Maria en de vrouwen die Jezus volgen, Johannes, de soldaten met hun dobbelstenen, de veroordeelde misdadigers op twee andere kruisen, Jozef van Arimatea: niemand van hen staat op een plaats zonder vrijheid of zonder verantwoordelijkheid. Integendeel: één voor één staan ze in een ketting van beslissingen en handelingen die zal leiden tot de dood van Jezus op Golgotha. Hoewel ieder van hen de ketting van het geweld kan doorbreken zijn er slechts weinigen die daartoe de moed hebben. Ieder afzonderlijk kunnen ze aan de zijde van Jezus gaan staan, maar bitter weinigen riskeren het. De meesten laten zich meesleuren door de emoties van de massa of door de belangen van de machthebbers. Ze verschuilen zich achter de verantwoordelijkheid van anderen of laten zich leiden door menselijk opzicht. Zelfs de besten van de leerlingen, zoals Petrus, gaan niet vrijuit. Helaas is dat verhaal van alle tijden. Wat maken wij van onze vrijheid en onze

verantwoordelijkheid wanneer het erop aankomt de ketting van roddel, kwaadsprekerij of vooroordelen te doorbreken? Nog steeds trekt Jezus door de geschiedenis, beladen met zijn kruis. Durven wij publiek aan zijn kant te gaan staan en onze naam met zijn naam te verbinden? Durven wij onze kaarten op tafel te leggen?

Wie in het passieverhaal de meest scherpe en pijnlijke keuze moet maken, is Jezus zelf. Het kost Hem water en bloed om in dit tragische uur trouw te blijven aan zijn Vader en aan zijn zending. Hij ziet het steeds duidelijker aankomen: het uur van de waarheid zal voor Hem het uur van de dood worden. Het is helaas zover: de volle waarheid van Gods heilswerk zal door zijn dood aan het licht moeten komen. Hoe kan Gods Liefde immers zegevieren over de machten van het kwaad en van de dood, als Hij zijn Vader nu zou afvallen. “Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest”: het zijn Jezus’ laatste woorden in het Evangelie van Lucas. Het zijn woorden om stil bij te worden. Dit is het uur van de waarheid. Alle kaarten liggen nu op tafel. Ook Jezus heeft zijn laatste kaart getrokken. Het is de kaart van zijn trouw aan Gods belofte en aan Gods verbond.

Broeders en zusters, graag nodig ik u uit om tijdens de komende Goede Week in uw agenda enkele momenten van stilte en bezinning in te bouwen. Waar sta ik in het lijdensverhaal van Jezus? Welke kaart zou ik trekken, indien Jezus hier voorbij kwam, beladen met zijn kruis?

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen